

Ha fölszáll a vörös kakas.

A budapesti tűzoltóság önfeláldozó munkája.

A budapesti tűzoltóság minden dicsőreget megérdemel. Az esztendő hosszú során keresztül számtalan emberéletet mentettek meg és sokan közülük áldozták az életüket. A Kun-utcában levő központi tűzoltókaszárnya udvarán a falban egymás alá sorakoztatott kis márványablák hirdetik ama tűzoltóknak a nevét, akik egy-egy tűzveszedelem alkalmával az életüket vesztették. Ez az egyetlen, ami megőrökíti önfeláldozásukat s megállapítható, hogyha nem a köteleességérzet és a bajbajutott emberek minden áron való megmentése lebegne a szemük előtt, úgy ezért a kis, rejtett márványablákért nem volna érdemes meghalni!

*

Tagadhatatlan, hogy a tűzoltókat és tevékenységüket a nagyközönség szemében valami romantika veszi körül. Ha azonban a romantikának ezt a fátylát félrelebbentjük, akkor azt látjuk, hogy, bizony, a tűzoltó hívá-

ujra beakaszt egy ilyen egygerincű létrát és megy följebb. Így, ha kell, akár hat emeletre is fölcsúszik. Ezeket a létrákat olyan esetekben használják, amikor a lépcsőházon keresztül nincs módjuk följutni a veszedelem helyére. Ha aztán előadódna olyan eset, hogy a tűzoltó visszafelé a létrákat már nem tudná használni, akkor ott a derekán a kötél, azt az ablakfához kötézi, a kötelet kétszer körülcsavarja az övének lógó acélkapcsán, két karját oldalt kifeszíti és simán leereszkedik a földre.

E gyakorlat után adott jelre a tűzoltók egy pillanat alatt szétbontják

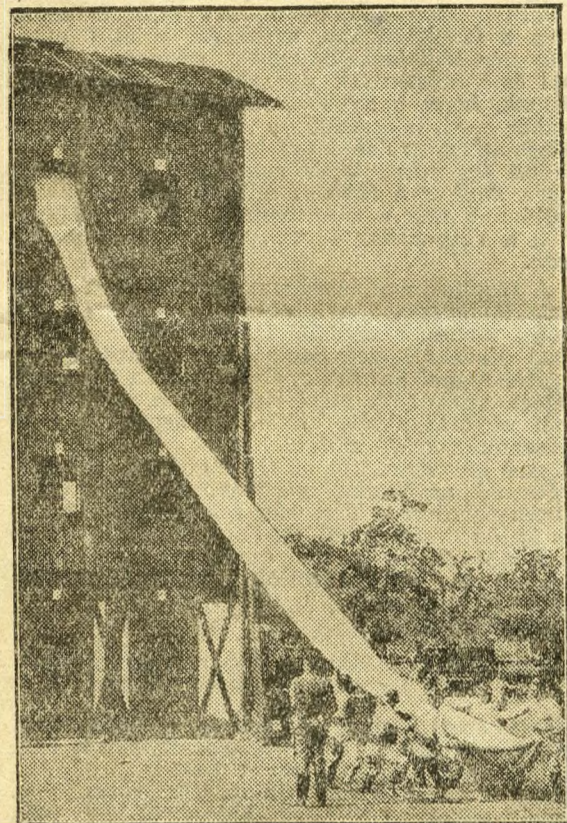
az ugróponyvát,

szétfeszítik és a gyakorlóház ablakából már ugrik is kifelé a tűzoltó. Zuhan alá és belesik a ponyvába, ahonnan minden baj nélkül földet ér. Volt már eset rá, hogy nagy tüzek alkalmával ehhez a mentőponyvához kellett nyulni

den baj nélkül csuszniak alá a mentőzsák végéhez.

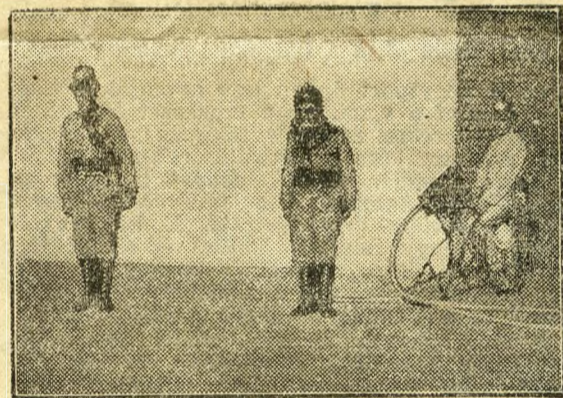
*

A tűzoltóközpontban teljesen a gyors cselekvésre rendezkedtek be. Külön szobában vannak a telefonoskészülékek s ezek mellett állandóan tűzoltók ülnek. Ha valahonnan tüzet jeleznek, a telefonos rögtön megnyomja a riasztócsengőt.

A tűzoltók mentőtömlővel menekülnek.

amely hangos berregéssel csendül meg a kaszárnya minden egyes helyiségében. Nem telik bele egy teljes perc s a légénység, amely közben lerohant és elfoglalta helyét a szerkocsi-kon, már rohog is kifelé a kaszárnyából. A jelzés után ötvennyolc másodpercig tartott egy ilyen kivonulás, amelyre pedig semmiféle elő-

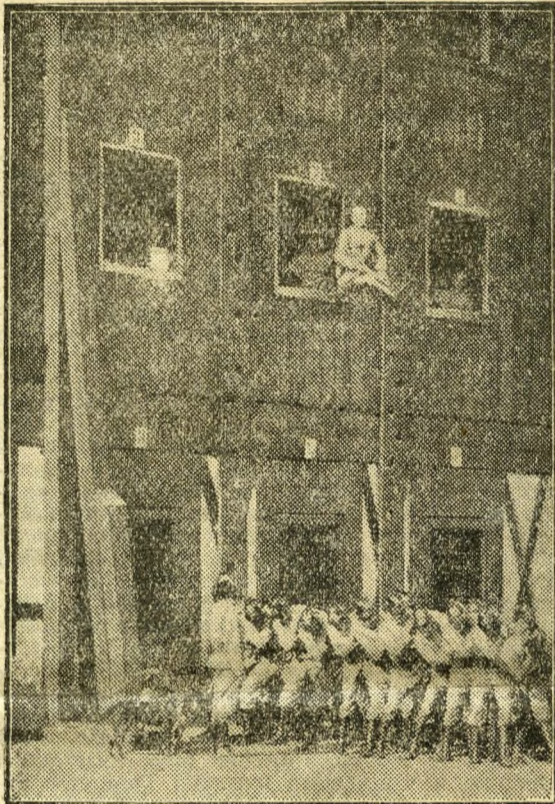
Füst- és gázálcok.

(Balról a modern, jobbról a régi.)

zetes figyelmeztetés a légénységet föl nem hívta. Néhány év óta minden tüzhöz kivonul a központból az úgynevezett

tiszti autót

is, amelynek hátsó részében oltáshoz szükséges

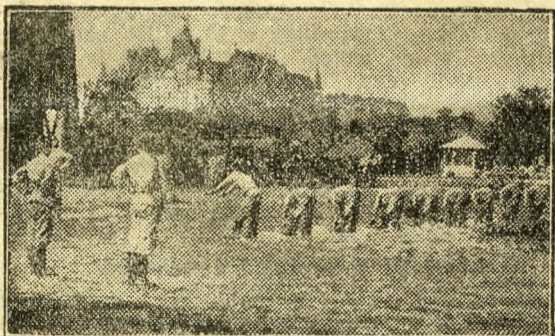

Ugrás a mentőponyvába.

ása nehéz és fáradtságos. Mert ahhoz, hogy ne csak akarjanak, hanem tudjanak is, állandó gyakorlatozásra van szükség. Sem a tűzoltó, sem a tűzoltótiszt, de még a parancsnok se pihen soha teljesen. Ha nincs tűz, akkor is megvan a foglalatosságuk. Hogy mit csinálnak, arról érdekes tapasztalatokat lehet gyűjteni

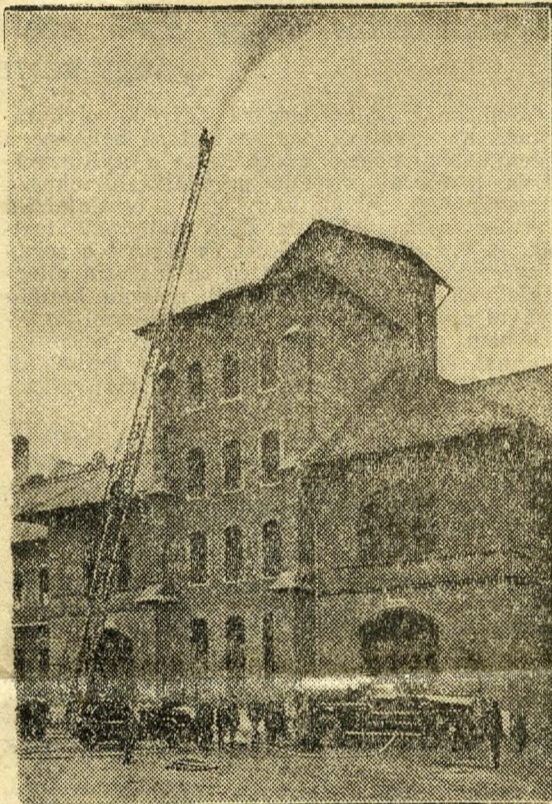
az Orczy-úton levő tűzoltógyakorlótéren.

Meglehetősen nagy térség közepén áll a többemeletes, fából való gyakorlóépület. Reggel nyolc óra tájban megjelennek itt az egyes őrségek kocsijai, rajtuk azzal a légénységgel, amelynek gyakorlatozni kell. Vezényszavak itt nem igen hallatszanak, mert hiszen be kell rendezkedni ahhoz, hogy a tűznél sem lehet szavakkal dirigálni. Egy-egy sipszó hasít a levegőn keresztül s arra mindenki tudja, hogy mit kell tennie. Leugrálnak a kocsikról, katonás kettős rendbe állnak, aztán megkezdőd-

Reggeli gyakorlatozás.

nek a test- és izomgyakorlatok. Nem szabad, hogy téllenségben veszítsenek testük rugalmasságából. Ezek a gyakorlatok talán negyedórát vesznek igénybe, amire új sipszó hangzik és a légénység rohan a kocsikhoz létrákért. Olyan létrák ezek, amelyek alkalmasak arra, hogy emeletnyi magasságban berögzítődhessenek az ablakpárkányba. Egy-egy ilyen létrát egy-egy tűzoltó kezel s amikor a földről beakasztotta a kampót, már mászik is rajta az emeletig. Innen a főttebbi emelet ablakába

Víznélküli vagy porral való oltás.

a házakban rekedtek megmentése céljából. Megesik azonban, hogy a halálfelelemben levő egyén vagy nem meri a halálugrást megkísérelni, vagy oly kicsit ugrik, hogy összezuza magát valamelyik kiálló erkélyen. Eppen ezért a tűzoltóság bevezette az úgynevezett

mentőzsákot,

amit ugyancsak akkor használ, ha a veszedelemben levőket más módon megmenteni nem lehet. A tűzoltók az előbb említett létrán fölcsúznak a magasságba, aztán fölhúzzák a mentőzsákot, amit egy ráerősített ruddal az ablakhoz rögzítenek. Főnt azután besegítik ebbe a ponyvasiklóba az embereket, akik min-

S
A
L
A
N

Az iskolaév kezdetével

Csupa gond ilyenkor minden szülő. El kell küldeni a gyereket - talán idegen városba, infézetbe - nem örökdíthetik már állandóan fölöttük az édesanya szeme. Ki tudja milyen betegséggel szed össze az iskolában a gyerek?

Sok gondot levez a szülők lelkéről a **salan**, ez a hírnő házi szer, amelynek rendszeres használata erős és hatásos védelem a fertőzésveszélye ellen és így megóvjá a gyermekek egészségét. Fertőtlenítő ereje és nagyszerű hatása sok betegség megelőzésében indokolja ezt a tanácsot!

S
A
L
A
N

AHOL ISKOLÁSGYEREK VAN, OTT LEGYEN EGY ÜVEG **salan** IS.

tömlők és szivattyu is el van helyezve. Ha a tiszti autó kivonul, vele egyidőben az illető kerületi őrség is kivonult már a tűz színhelyére. Tíz ilyen kerületi őrség működik Budapest területén. Három a főőrség ezek közül s maga a főváros *tűzvédelmi kerületekre* van fölosztva. Egyes gyárakban és fontosabb helyeken olyan tűzjelző állomások vannak, amelyek a *telefonközpont elkerülésével egyenesen a tűzoltókhoz jeleznek. Hatszázharminc* ilyen saját állomása van a tűzoltóságnak, azonkívül saját telefonhálózata köti össze az egyes őrségeket egymással és a központtal. Ha szüksége mutatkozik, annak, hogy nagyobb készütség vonuljon ki, akkor a riasztócsengő egyidőben nemcsak a központban szólal meg, hanem az összes kerületi őrségeken is és nem telik bele néhány perc, amikor a főváros minden irányából szárguldanak már a tűzoltóautók a tűzhez. Magának a központnak *ötvennyolc mellékállomása van.*

A tűzoltók maí létszáma: tizenkét tiszt és ötszázkilencvenöt főnyi legénység. Ezek déltől délig tartanak szolgálatot, amit huszonnégyórás pihenés követ. Szolgálatban este kilenc órától reggel hat óráig alvás, azután három és félóra gyakorlat, másfélóra iskola, délben ismét egyórás alvás, utána az inspekcio: ez a huszonnégyórás szolgálatoknak a beosztása. Egyes helyeken, így az Országházban, az Elevátornál, az óbudai gázgyárban, valamint a Dunagőzhajózási Társaság raktárainál állandó és külön őrség működik. De van ilyen őrsége a színházaknak is, itt azonban az előadások idejére még külön tűzoltók is tartanak inspekcio.

Egyébiránt

Budapest tűzoltósága ebben az esztendőben áttért teljesen az autórendszerre.

Hét új szert kaptak az idén s a központban mindössze nyolc pár ló maradt meg a házi munkálatok elvégzésére. A tisztán tűzoltásra szánt szereken kívül van *mentőszerkocsija* is, amely akkor vonul ki, ha balesetről vagy más szerencsétlenségről van szó. Nem egyszer, különösen villamosgázolások alkalmával, a tűzoltóknak kell a kocsi alól az odaszorult szerencsétleneket kiszedniök.

Van aztán a budapesti tűzoltóságnak egy speciális oltószerkezete, amely *egyetlen az egész világon* s amely, ha száz százalékgig beválik, még inkább öregbiti majd azt az elismerést, amit a budapesti tűzoltóság mindenféle kivívott magának. Az egyik főtiszt, *Szilvay Kornél*, olyan oltókészüléket talált föl, amely

nem vízzel oltja a lángokat, hanem porral

s ezt a vegyiport éppen úgy nyomják a tömlőkbe, mint a vizet. Ez a szerkezet különösen a *kisemberekre* nagyjelentőségű, mert hiszen míg a háziur kára a biztosítás révén megtérül, a *szegény ember, akinek lakását, berendezését az oltáshoz használt víz tönkreteszi, semmi kártalanításban nem részesül.* E konstrukció eddig is nagy föltűnést keltett és az itt járt külföldi tűzoltóparancsnokok komoly cikkekben számoltak be erről a víznélküli oltószerkezetről és a legnagyobb jövőt jósolják neki.

A főparancsnok: *Breuer Szilárd* és a parancsnok: *Blaschnek Hugó* éjjel, nappal készütségben állnak, úgy, hogy minden tüzet jeleznek nekik és még éjszaka is azonnal fölcsongetik őket a lakásukon, hogy maguk is megjelenhessenek a tüznél. A főváros illetékes hatóságai tehát önmagukat becsülik meg, ha a tűzoltóságnak a köz érdekében kifejtett tevékenységét azzal honorálják, hogy rendes megélhetést biztosítanak nekik. E téren történtek is már változások, azonban a tűzoltó élete egyáltalában nem rózsás és a röpke elismerésnél kézzelfoghatóbb ellenértéket nemigen kapnak.

Még el kell oszlatnunk azt a balhitet, hogy a tűzoltók kivonulásáért fizetni kell. *A tűzoltók kiszállásáért, munkájáért senkitől semmi nem jár* s a félreismerés, hogy munkájukat meg kell fizetni, még abból az időből származik, amikor a tüzeknél vízfordásra jelentkeztek magánfuvarosok, akiknek munkáját valóban honorálni kellett.

Legutóbb néhány lelketlen ember ostoba mulatságból *vaklármaival riasztotta föl a tűzoltókat.* Egy ilyen jómadarat sikerült a közelmúltban kinyomozni,

a bíróság az illetőt nyolchónapi börtönnel sújtotta

s úgy hisszük, hogy az illetőnek az ilyen tréfáktól el is ment a kedve örökre.

Gyagyovszky Emil.